

Interview s V.A. Čudinovem

Valerij Alexejevič Čudinov se narodil v roce 1942, je profesorem na katedře dějin kultury na Státní Akademii Slovanských kultur, doktorem filosofických věd. V roce 1967 ukončil Fyzikální fakultu Moskevské státní university, hovoří německy a anglicky. Zveřejnil více než 120 publikací. Mezi jeho vědecké zájmy patří slovanská mytologie a paleografie (pomocná historická věda o lokalizaci a interpretaci starých písemných památek). Od roku 2002 je předsedou Komise pro historii kultury Staré Rusi, Rady pro historii při Prezidiu Ruské akademie věd. Poslední monografie: „Svaté kameny a pohanské chrámy starých Slovanů“, 2004, 619 str., „Runice a tajemství archeologie Rusi“, 2003, 425 str., „Záhady slovanského písemnictví“, 2002, 527 str. Hlavní úspěchy: Dešifroval slovanské předcyrilovské písmo - runici (rozuměj runovou fonetickou abecedu) a pročetl a vyložil k dnešnímu dni více než 2 000 nápisů. Dokázal přítomnost tří imanentních druhů písemnictví u slovanských národů - cyrilice, hlaholice a runice. Existence tří druhů písemnictví u slovanských národů je bezprecedentním jevem v dějinách kultury a poukazuje na vysokou úroveň duchovní kultury Slovanů v minulosti. Objevil, že v runici byly napsány tajné nápisy na mnohých obrázcích německých knih, vyvozuje, že starý slovanský jazyk byl sakrálním jazykem Evropy. Dokázal, že Cyril vytvořil cyrilici zkombinováním abecedy Slovanů, existující mnoho tisíciletí, s řeckou abecedou, čímž fakticky „legalizoval“ slovanské písemnictví. To umožnilo překlad křesťanských textů z řečtiny, při uchování jejich sakrálního smyslu. Byly nalezeny tajné sakrální nápisy ve slovanské runici jak na řeckých středověkých ikonách (V-X stol.), tak i na starořeckých vázách (VI-II stol. př. n. l.). Byly nalezeny také nápisy starších epoch až do paleolitu. Jejich čtení osvětluje historii rozvoje slovanské mytologie a kultury za posledních 30 000 let. Při studiu četných kultovních objektů autor našel údaje o přítomnosti slovanské kultury v prostoru od břehů Portugalska až do zauralského Arkaimu, a v čase (od neolitu až do první poloviny 17 stol.), což vyústilo do senzačního závěru: evropská kultura je slovanskou kulturou a Eurasie je Ruskem. Opřeme-li se o výzkumy, které Čudinov popsal v knize „Svaté kameny a pohanské chrámy starých Slovanů“, sám se nabízí nesporný závěr, že praslovanština je jedním z nejstarších jazyků na světě a jedním ze stěžejních sloupů všech jazyků. Výsledky těchto výzkumů je možné bez jakéhokoli zveličování nazvat senzačními a schopnými v jádru změnit současné představy o dějinách euroasijských zemí a vlivu kultury Slovanů na celoevropskou kulturu (a tím i na celosvětovou civilizaci).

Nabízíme zde záznam ze schůzky korespondenta km.ru s profesorem Čudinovem:

Vaše objevy jsou velmi seriózní, absolutně se vymykají z toho chápání dějin, na které jsme přivykli...

To je jen součást obsáhlého plánu. A mým tvůrčím plánem je dokázat, že slovanské písemnictví a zejména ruské písemnictví existují nejméně až několik desítek tisíc let. Nyní píše druhou knihu, která se bude nazývat „Ruské nápisy paleolitu“. Pokud jsem se v předchozí knize zajímal jen o kameny a chrámy, pak v nynější zkoumám nápisy na obrázcích zvířat. Víte, že ve francouzských jeskyních je zobrazeno velké množství různých zvířat? A když je začnete uměle zvýrazňovat, protože jinak nápisy nejsou viditelné, pak se ukazuje, že na mamutu je napsáno „mamut“, na koni je napsáno „dil“! Odtud se objevilo ruské slovo: bylo „korkodil“. Protože morfologický vzorec je jednotný „korko dil“ - kůň s korky - korka = šupina. Zatímco v angličtině, latině aj. máme „krokodil“, a i nově převzaté ruské slovo je „krokodil“.

(1. vysvětlení pro pamětníky lekce „ja idu na katok“ - slovo Jóšad“ se do ruštiny dostalo až s tatarskou hordou, viz maďarský výraz pro koně „ló“)

(2. k takovému přesmyčkám dochází v rámci jednotlivých jazykových rodin velmi často, srovnej např. české „kapr“ s všeslovanským „karp“, nebo mnoho dalších příkladů najdeme při srovnání se slovenštinou, která přebírala mnohá slova z češtiny).

Proč podobných výsledků nedosáhl nikdo před vámi, vždyť výzkumy jistě probíhaly?

Určitě, o splnění úkolu se snažili mnozí badatelé, ale oni prostě tonuli v hromadě faktů. Mne od nich odlišuje to, že vycházím z existence předcyrilovského písemnictví jako z daného stavu, přičemž ne jako z jediného systému písma u Slovanů, ale z několika, z nichž jeden, slabičná runice, mně není známá jen faktem své existence, ale po dešifrování mi dala možnost číst a porozumět velkému množství textů. Dodnes jsem jich přečetl více než patnáct set a každý měsíc čtu desítky nových. A pak se z toho začala klubat logika historického vývoje slovanského písma. Teď je úplně jasné, že naši předkové v průběhu mnohých tisíciletí pěstovali tradici písma, vždy promyšleného - a svým způsobem dokonalého - a to v dobách, kdy většina evropských národů psát a číst neuměla.

Jak se k vašim objevu stavějí vaši vědečtí kolegové?

První reakce lidí, kterým se dostaly do rukou výsledky mých výzkumů byla: Nemožné! A jejich údiv je pochopitelný. Přiznat to, je pro vědce prostě nepohodlné - láme to množství stereotypů a ustálených názorů a to je moc netěší, protože dosud říkají, že Slované před cyrilicí neměli svébytné písmo. Proto se i samotná problematika předcyrilovského písma zdá být vědeckou herezí a zastánce podobných názorů se vědcům jeví jako opovážlivý samozvanec. Proto se významní badatelé od řešení tohoto problému distancovali. Ani já jsem se pro publikování svých prací nerozhodl ihned. Bohužel, v Rusku se jíní dešifrovatelé nenalezli. Vysvětluje se to nejen slabostí naší vědy, tedy její pozicí: tón v historii udávali Němci, přívrženci normanské teorie, podle níž Rusko přebíralo nejen knížata a státnost, ale i písemnictví od Skandinávců. V celku má tato problematika, podle mého názoru, dokonce vážný politický aspekt, protože nutí přehodnotit postavení starých Slovanů v celých dějinách.

Vycházejete z vašich výzkumů, je možné učinit závěr, že slovanský jazyk, a tedy ruština, je jedním z nejstarších jazyků na Zemi?

Zatím to tak vypadá, ale háček je v tom, že jsem nezohledňoval, řekněme jižní regiony Asie: povězte Čínštinu, která je stejně stará. Ale když se budeme držet celé Eurasie, počínaje Velkou Británií a konče Aljaškou, pak celý tento sever byl v době kamenné skutečně ruský. Vzniká dojem, že právě praslovanština byla tím jazykem, o němž se v Bibli píše, že byl jediným jazykem do stavby Babylónské věže. Skutečně se zdá, že to tak je. Jak říkal jistý můj kolega, „žijeme v okupované zemi“, a to vysvětluje mnohé. Proto, jestliže se tím máme zabývat seriózně, je zapotřebí zrevidovat celé dějiny. Například Germáni přišli na slovanská území v 1. stol. našeho letopočtu a začali Slované vytěšňovat. V Německu zůstalo velmi mnoho slovanských místopisných názvů, např. jeden - Rostock. A ještě jeden - Brandenburg - se nazýval Bronnij Bor, tj. obranný les. (O nezanedbatelném vlivu Slovanů svědčí i nezpochybnitelné pojmenování pluhu, který Germáni neznali - „pflug“, nebo pojmenování „ljudi - leute!“).

A jak dokazujete, že je to právě tak, a ne naopak? Že dříve nebyl u nich „burg“, než « nás v Rusku „bor“?

Zprv, je možno nahlédnout do ústní tradice - Germáni se jako evropská národnost objevili v 1. stol. našeho letopočtu. Pocházejí odněkud z Asie. Za druhé, je možné provést archeologické vykopávky. Byla taková anekdota: Hitler, když už začal prohrávat válku, se rozhodl pozvednout mysl svých vojáků a vykopat něco v berlínském okruhu, aby se mohlo říci - to jsou naše svatyně, zde až do našeho věku žili němečtí křesťané. Kopali, kopali - a všude kolem jen slovanské osídlení. Nuže tedy, Germáni přitáhli v 1. století, žili několik století tiše a v 9. - 10. století začali vytěšňovat Slované „ohnem a mečem“. Řekněme, bylo zde město Lipsk a oni jej přejmenovali na Leipzig, Dresden v prvopočátku také nebyl Dresden, ale něčím jako Drozdovo. Všechna tato sídla byla slovanská, dokud odtud Slované nevyhnali Germáni. Druhá fáze. Když začala postupná germanizace ostatních Slovanů, Germáni je začali vypuzovat. V době renesance psali knihy jako „Lod' bláznů“, a když to začnete číst vidíte, že všude stojí „Slované, Slované“. Všichni blázni jsou Slované. A to byl počátek jejich morálního vytěšňování. A konečně vezměme v úvahu 19. stol., kdy vznikala německá historická škola. A v této německé historické škole jsou dvě základní poučky. První premisa zní: kdo přišel do Evropy jako první, tomu Evropa patří. A druhá premisa: první

přišli do Evropy Germáni. Z toho vyplývá vše ostatní. Dále - Petr 1. po otevření Akademie věd nežil už ani rok. Dokončení na sebe v podstatě vzala Kateřina II (vlastním jménem Žofie Bedříška Augusta z Anhalt-Zerbstu, byla sestřenicí a od roku 1745 manželkou cara Petra III.; ten nastoupil na trůn jako nástupce své babičky a carevny Alžběty). Ruskou historickou školu tehdy reprezentovali tři lidé, Miller, Baier a Schlozer (mj. autor prací „Nástin dějin Sibíře s historickou mapou“; M, 1809, „O původu Slovanů obecně a zvláště ruských Slovanů, neboli Zkušenosti z řešení úkolu, vztahujícího se na vyhnání od břehů Dunaje Valachy“; s mapou, M., 1810). Co ti asi mohli říci o ruské vědě? Říkali to takto - ve středověkém Rusku neexistovala státnost, vypůjčili šiji od Němců. Když se ale podíváme do 9 a 10 stol. státnost už jsme měli. Němci nikoli. Nemohli jsme ji převzít z jednoho důvodu, jednoduše tam neexistovala. Že bychom převzali písemnictví od Němců? Jak jsme od nich mohli převzít písemnictví, když ve chvíli, kdy přišli, žádné písemnictví neměli?! Existují tzv. germánské runy, ale oni je převzali od slovanských Vendů a Vendové je převzali od Venedů. A opět, to, co se projevilo u Němců, je produktem slovanské tvořivosti. Němci ale po celou dobu tvrdí něco jiného. To oni kamsi odložili dějiny. Kromě toho, v 16. stol. nejen my, ale i Poláci - Strojakowski a (Bohdan) Bielski jasně píší, že Rusové pomáhali nejen Alexandru Makedonskému, ale ještě i jeho otci Filipovi. Kateřina II., Veliká, se na ně také odvolává a oni píší, že Rusové měli písmo dlouho před Rurikem. Za pomoc Alexandrovi dostali „Zlatou bulu“, ale ta se dostala do Konstantinopole, pak Cařihrad dobyli Turci a ti těmito dokumenty zatápěli v koupelnách a listina se ztratila. To se skutečně stalo. Jednomu bulharskému poslovi se poštěstilo koupit jeden vůz listin a pak se ukázalo, že se jedná o listiny starého Bulharského carství a oni tak našli několik století svých psaných dějin. Proto se přichází k tomu, dokonce už i oficiálně, že dějiny Rusů jsou známé od 4. stol. před naším letopočtem (Alexandr Makedonský). Ale když vezmete do ruky jakoukoli učebnici slovanských dějin, řeknou vám: „Promiňte, nejstarší záznam je z 5. stol. našeho letopočtu“. To znamená, že nám 9 století jednoduše odstříhli.

Teď si vezme soudobou ukrajinskou historiografii: píše se v ní, že Kyjevský stát byl ukrajinský, že všechna knížata byla čistě ukrajinská. Ale Ukrajina tehdy přece neexistovala! Ukrajina se objevuje až v 16. stol. Byla to „okrajina“ Polska. Když se s Polskem spojilo Velkoknížectví Litevské, vznikla Rzecz Pospolita (res publica), byly tyto země včleněny jako okrajová teritoria. Obecně, Ukrajina je umělý výtvar. Kdybychom sledovali ukrajinskou historiografii, pak Rusko nevzniklo v pátém ale ve 14. stol. A jsme tu už jen 6 století... Mám takový dojem, že jde o jeden historický model. Na slovanské území přijde nějaký národ, zabere zemi, vypudí Slované ohněm a mečem, pozůstale transformuje na svou kulturu a lidé začínají hovořit jejich jazykem. A za určitou dobu se objeví kabinetní historiografie.

Jsou snad Rusové, Slované, tak slabí, že je vypudí kdokoli přijde?

Nejsou slabí, jsou jen hodní.

A můžeme považovat Ukrajince za Slované?

To je složitá otázka. Kdybychom měli soudit podle paleolitických nálezů, existovalo zde slovanské lingvistické plnohlásí. Já se zabývám Etrusky a ukázalo se, že etruština je variantou běloruštiny. A více než to, na jednom z etruských zrcadel je nápis, že přišli od Kriviču a hlavním sídlem Kriviču bylo město Smolensk. A druhou částí jsou Poločané z Polocka. A hledíme, kdože to Etrusky vzdělával. Píší dvě slova etrusky, bělorusky a zbytek rusky. A je úplně jasné, že plnohlásí existovalo už v antice a v paleolitu a je vlastní i ukrajinštině. Ale v ukrajinštině se „o“ změnilo na „i“. Rusky máme „OH“, ukrajinsky „ВМН“, rusky „только“, ukrajinsky „тільки“. To je mnohem pozdější jev. Dostaneme mezní linii, kterou je ruština, ukrajinština je úlet. Uchovali jsme si totožný starý základní jazyk. Jen u nás se rozvinulo ruské „akání“, v paleolitu jsme „okali“. (jednou z výrazných zvláštností ruštiny je to, že vlastně nemá dialekty - pokud z politických důvodů uznáváme ostatní národní jazyky Slovanů za samostatné, „akání“ a „okání“ v dnešní ruštině je jediným výraznějším teritoriálním dělítkem ruské části Ruska). A vznikl zvuk „3 (e)“, který je pro ruštinu charakteristický; dříve se vyslovovalo „e (ě)“. (V češtině mnohde ještě v 15. stol.)

Říkáte, že latina vznikla z ruštiny?

Protože celá Evropa byla osídlena ne Slovy ale Rusy, je zcela jasné, že libovolný národ, který přicházel, byl touto kulturou a především tímto jazykem pohlcen. Jaroslav Kessler píše, že všechny románské jazyky jsou prostě deformovaným slovanským jazykem. Trochu se prohrábnete v evropských slovech a dostanete ruská. Ve svých knihách uvádím takové příklady, ale existují jich tisíce.

Z jakých zdrojů čerpáte informace? Jak vůbec probíhá proces dešifrování a interpretace starých textů?

Ve své poslední monografii „Svaté kameny a pohanské chrámy starých Slovanů“ uvádím více než 200 ilustrací takových objektů, od kamenů až po chrámy. Na těchto kamenech a kamenných stavbách je tyto nápisy možné vidět, to si může s určitým úsilím prověřit kterýkoli pochybovač. Ale pro lepší kontrast je zapotřebí invertovat černou barvu na bílou a naopak, pak jsou nápisy mnohem kontrastnější a lépe se čtou. V knize uvádím zobrazení kamenů a staveb, které se nacházejí na území dnešního Ruska, Ukrajiny, Německa, Velké Británie, Polska, Litvy, Řecka a Itálie. Chápu údiv a nedůvěru vůči tomu, co říkám, ale navrhuji, abyste se seznámili s materiálem alespoň jedné z těchto knih. Jsem přesvědčen, že čtenáře mé důkazy a vyvozené závěry výzkumu zcela uspokojí a jeho očím se odhalí úžasný svět starých Slovanů.

<http://chudinov.ru/>